

ALİ ÖZGÜR ÖZKARCI • Erkek Dutların Gölgesinde

ALİ ÖZGÜR ÖZKARCI 1979 Adana doğumlu. İ.S.Ö. Almanca Anadolu Lisesi ve Çukurova Üniversitesi İşletme mezunu. İlk şiirleri Varlık dergisinde yayımlandı. “2002 Yaşar Nabi Nayır Gençlik Şiir Ödülü”, “2019 Mehmet H. Doğan Eleştiri Ödülü” aldığı ödüller arasında. heves, Duvar ve Siyaset dergilerinin yayın kurullarında yer aldı. “160. kilometre” yayın dizisinin kurucularından. Yayıncılık serüveninin son durağı *Edebi Şeyler*’de tarihten siyasete, edebiyattan felsefeye yüzü aşkın kitap yayımladı. Şiir, deneme-eleştiri, roman, öykü türlerinde yirmiye yakın kitabı bulunmaktadır. Timur Uraz adında bir oğlu var. Adana’da yaşıyor.

İletişim Yayınları 3504 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 630

ISBN-13: 978-975-05-3778-3

© 2024 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2024, İstanbul

EDİTÖR Emre Bayın

KAPAK Seda Mit

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Berkay Üzüm

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44870

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/41

Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 32 38

CİLT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6

Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

ALİ ÖZGÜR ÖZKARCI

Erkek Dutların Gölgesinde

Ve insan ölülerine aittir.

– *Dört Köşeli Kambur*

Kapan

Gelecekler, dedi Başkomiser Şükrü. *Hem de tıpış tıpış* gelecekler. *Eninde sonunda gelecekler* diyerek parmağını bastırıyordu masanın çiçekli örtüsünün üstüne, hırsından çatılmış alın çizgilerinin altında parlayan gözleriyle. Amirinin karşısında ne diyeceğini bilmez bir haldeydi Komiser Nuri. *Yine ne demek istiyor şimdi bu mendebur herif!* Rakısından bir yudum aldı başkomiser, geriye yaslanarak, vakur bir edayla. Bıyıklarını düzeltti itinayla, ardından rakısından bir yudum daha aldı. Dudaklarının ucunda gezdirdi yudumunu önce. Damağının kaydıracağından indirdi boğazına usulca lokmasını. Kafasını kaldırdı, şöyle bir kolaçan etti mekânı gözlerini kısarak.

Sokağa çıkma yasağı başlamak üzereydi. Meyhanedekilerin titreyen huzursuzluğu bir fısıltı gibi dolanıyordu içeride durmadan. Duvarlara çakılmış demirden çengellere asılı lükslerin gaz fitili kısılmak üzereydi artık. Başkomiserin meyhanedeki varlığı, herkesi tedirgin etmişti etmesine ama gerginlik çözülecekti önünde sonunda köstekli saatlerde yürüyen yelkovanın titrek ilerleyişinde. Son yudumu kovalayan keyif perdesi yerini çürük bir ıssızlığa bırakacaktı her geceki gibi.

Başkomiser, hiç ses etmeden masaya üç kez vurdu. Tok bir cınlama duyuldu önce, herkesin sofralarındaki telaşını perçinleyen. Belli ki uyarı anlaşılmıştı. Üç-beş dakikaya teker teker sokağa dağılmaya başlayacaktı müdavimler.

Meyhanenin sahibi, Arap Zeki, ucu kıvrılmış ve kenarları kirli veresiye defterine notlarını alıyordu durmadan. Müdavimlerin yediklerini içtiklerini yazıyordu telaşla, kömür kaleminin ucunu emerek ara ara.

Hesabı ödeyebilenler azınlıktaydı aslında. Varsa, ödenen bir hesap, paralar buruşturularak önlüğün cebine sokuşturulurdu alelacele. Zeki'nin, yoğurttan, humustan kire bulunmuş parmakları, uçları kıvrık, üstünkörü katlanmış paraların üzerindeki İsmet Paşa'yı doyururdu handiyse.

Komiser Nuri ise, sırtını başıyla beraber arkadaki masalara dönerek, *hadi toparlanın artık ağalar*, diye seslenmişti, amiri masaya sanki az önce üç kere vurmamış gibi.

* * *

Meyhane boşalmıştı. Başkomiser Şükrü, mutfağa doğru kafasını çevirerek, *iki yudum daha rakı getir şu karafa*, dedi Arap Zeki ile göz göze gelmeye dahi gerek duymadan. Zeki toparlandı, *olur beyim*, dedi belli belirsiz kısık bir tonla. Arap Zeki'nin ortağı, mutfaktan elini omzundan sarkıttığı beze silerek yürüdü kasaya doğru. Arap Zeki'ye yadırgayan gözlerle baktı kısa bir aralık. Ortak hiç konuşmadan, kafasını tasvip etmezcesine iki yana sallayarak gerisin geri ağır adımlarla yürüdü mutfağın loşluğuna.

Başkomiser, *ışıkları da karart hafiften* diyecekti Arap Zeki'ye, onun rakıyı masaya usulca bırakışının ardından. *Konuşacaklarımız var biraz. Çekeceksin bu akşam bizi artık*. Arap Zeki yılışık bir onaylamayla, *burası senin beyim* diyerek tekmile çalan cevabını vermekte gecikmeyecekti.

Meyhanede kimsenin kalmamasının rahatlığıyla arkasına yaslandı. Nuri'nin az önceki söylediklerinden hiçbir şey anlamadığından emindi. Nuri'nin geniş alnına, oturduğu yerden dahi tıknazlığını belli eden gergin gıdığını, değirmi çehresine baktı uzun uzun, sanki onu ilk kez inceliyormuş gibi. Ama işe yaramıştı. Nuri toparlanma ihtiyacı hissetmişti amirinin bakışları karşısında. Oturuşunu düzeltmesi yetmezmiş gibi palaskasına bile çekidüzen vermişti hemen.

Komiser Nuri'ye bakışlarını yeniden dikerek, *bana bir devriye çıkaracaksın* dedi, tok ve keskin bir edayla. Nuri şaşırmişti yine ama belli etmemişti bu sefer. *Nereden çıktı şimdi bu devriye işi?* Zaten akşamdan beri, başkomiserin kafasından ne geçtiğini bir türlü anlayamamış olmanın verdiği endişeleri, umarsızca bir şeyler sorarak giderme ihtiyacı hissedecekti. Nuri konuşurken, masaya abanmıştı farkında olmadan, sanki mekânda birileri kalmış da duyabilirlermiş gibi.

Nuri'nin söyledikleri biter bitmez, *anlasan şaşardım zati şavalak*, diyecekti başkomiser, bıçkın seslenişine refakat eden bıkkın ifadelerini yüzüne yerleştirerek. Lakin hiç istifini bozmayacaktı Nuri, amirinden duydukları karşısında. Başkomiserin konuşmasını istiyordu açık açık. *Hadi ağzındaki baklayı çıkar bir zahmet*. Başkomiser çatalıyla önündeki peynirle oyalanıyordu ses etmeden. Bunu fırsat bilen Nuri, dışarıda esen rüzgârın uğultusuna kaptırdı kendini kısa bir aralık. Kulaklarına dolan ayazın inceden ışığını dinledi. *Belli oldu, bu akşam şu içme fash*, dedi iç geçirerek. Neticede amiri kafasındaki tilkileri doyurmadan, kimselerle oturup paylaşacak biri değildi düşüncelerini. Nuri'nin amiriyle ilgili tabiri bir başkaydı aslında. Daha geçen gün, hanımına da söylemişti hatta. *Sikmeyeceği eşeğin önüne ot koymaz bu herif!*

Mutfaktan bakır kap kakak şingirtıları ve su sesi yükselirken, Başkomiser Şükrü boynunu uzattı hafifçe mutfağa doğru. Arap Zeki ile ortağının kendilerini dinlemediklerinden emin

olmak istiyordu. Ardından masaya abandı ve sokuldu Nuri'ye, *bana bak hele, bulduğun adamlar açgözlü ve cevval olacaklar tamam mı, anladın mı beni dedi kaşlarını çatarak. Nuri, hâlâ cevabını alamamış birinin şaşkınlığıyla kuru bir peki ile geçiştirmişti amirini.*

Başkomiser, Arap Zeki mutfaktan çıkar çıkmaz, tombul parmaklarını sağa sola oynatarak, ona akşamın son ajansını açmasını işaret edecekti. Konuşacakları gürültüye gitmeliydi zira. Arap Zeki ajansı bulmaya koyuldu bir telaşla. Başkomiser, radyonun cızırtılı sesleri arasında, kendinden emin bir tavırla, lafına kaldığı yerden devam edebilirdi şimdi.

* * *

Az biraz, beni dinle hele. Ne diyordum sana, dönecekler. Sanki bana kimler dönecek demeyesin. Ermeni döllerini, diyorum. Dönecekler. Hatay Devleti bize katıllı iki sene oldu, anlıyor musun iki sene... Artık Hatay'dan Adana'ya gelmek kolay. Mutlaka gelecekler. Sınırlar açıldı. Geleceklerini biliyorum. Vardır bir hesapları elbet. Ne bileyim buradan almayı unuttukları bir şeyler annadın mı! Belki de yeniden yerleşmeye dönecekler. Bilemem. Ama dönecekler, buradaki gömülerini alıp belki Suriye'ye belki Beyrut'a kaçacaklardır. Bir biçimde onları enselememiz lazım. Kimseye söz etmeyeceksin. Bir devriye kuracağız... Kaç kişi deyip durma bana... Fazla olmamalı. Göze batmamalı. Baskın yapalım ki mükâfatımız okkâl olsun! Biz hariç üç-beş kişi yeter. Bir yıldır orada burada gözüm dört dönüyor, henüz birilerine rastlamadım. Birkaç istihbarat aldım ama. Neyse işte. Şimdi sırası değil onların. Sen şimdilik dediklerimi belle kâfi.

Boşuna değil kuruntum. Dinliyor musun beni, içme şu zıkkımı daha... İyice dinle beni. Devriyeleri sana dediğim mintikalara yerleştireceksin. Onlarla benim aramdaki tek bağlantı sensin. Daha fazla bilgi isteme benden şimdilik. Zamanı gelince, sana ayrıntılardan bahsederim amma velakin birinden duyarsam oluşturacağımız bu ekibi, anam arvadım olsun oyarım seni annadın mı!